

VAN HET BESTUUR

Beste mensen,

Voor jullie allemaal natuurlijk eerst de beste wensen voor dit nieuwe jaar! Het bestuur wenst jullie alle goeds, gezondheid, liefde en geluk!

Het heeft even geduurd voordat jullie deze nieuwsbrief onder ogen kregen. In de vorige nieuwsbrief hebben we al aangegeven dat we stoppen met het versturen van de nieuwsbrief via de post. Deze nieuwsbrief dus voor het eerst via de mail. En dat betekende enkele aanpassingen.

Daarnaast zijn we binnen het bestuur nog steeds met 4 mensen. Dat is niet veel als je bedenkt welke taken en werkzaamheden er liggen.

Inmiddels zijn er gesprekken geweest met de NVBR over de toekomst van het netwerk brandweervrouwen. Hiervoor is ook contact met het netwerk Roze-Rood.

Welke plek de beide netwerkwerken binnen de NVBR krijgen is op dit moment nog niet bekend. Via de nieuwsbrief houden we jullie op de hoogte.

In deze nieuwsbrief natuurlijk een terugblik op het symposium van oktober 2010. Heb je zelf nieuws voor deze nieuwsbrief die je wel wil delen: stuur dan een mailtje naar brandweervrouwen@gmail.com.

Bestuur netwerk brandweervrouwen.
Januari 2011

OPROEP en CONTACTGEGEVENS

Om onze ledenadministratie zo compleet mogelijk te houden willen wij je vragen om eventuele adreswijzigingen of andere gegevens aan ons te mailen.

Ons mail adres is
brandweervrouwen@gmail.com

Heb je een vraag voor het netwerk, ga je iets leuks organiseren dat meer mensen mogen weten? Ook dan kan je mailen naar het netwerk. Voor wat dringende zaken kan je ook bellen.

(06-51201033)

WETEN WIJ VEEL!?

In mei kreeg ik via de mail een oproep dat er brandweervrouwen gezocht werden voor een tv programma. Nu vind ik dat soort dingen wel leuk en heb gereageerd. Eerst was er een casting in het gebouw van Eye Works in Amsterdam. Je moest een enorme lange vragenlijst invullen en er werden interviews gehouden die gelijk opgenomen werden.

Best spannend allemaal.

2 weken later kreeg ik een brief dat ik geselecteerd was en dat de groep brandweervrouwen al in de eerste aflevering van het programma "weten zij veel!?" zou komen. Gepresenteerd door Chantal Janzen.

Donderdag 24 juni was het zover. We werden om 9 uur verwacht in de studio in Baarn. Daar kwam ik de andere brandweervrouwen tegen. De meesten kenden elkaar niet want we kwamen overal vandaan; Bovenkarspel, Zeewolde, Haarlem, Heemstede, Barchem, Terneuzen en Hilversum.

We hadden een druk programma. We moesten individueel 150 meerkeuzevragen maken op de computer, naar de Choreografie voor het instuderen van het dansje (relight my fire) en quotes halen. (korte interviews over vooroordelen over de andere groepen)

Tussen de bedrijven door moest je ook nog naar de visagie & styling en werd er geoefend voor de opname van de eerste aflevering die op die dag zou gaan plaatsvinden. Tussendoor moesten we veel wachten maar dat was niet erg want het was beregezellig met de kleine mensen, de Larpers, de skaters en natuurlijk de andere brandweervrouwen.

Eind van de middag was het dan zover. Take one!

Met het zweet in de handen stonden we klaar om op te komen. Gelukkig ging alles redelijk goed en hoefde er niets over gedaan te worden. Ook mochten we door naar de 2^e aflevering die de volgende dag opgenomen zou worden. Op vrijdag 25 juni werden er maar liefst 3 afleveringen opgenomen. Natuurlijk was het elke keer weer spannend of wij zouden winnen of dat we uitgeschakeld zouden worden.

Na elke aflevering kwam er telkens een nieuwe groep. Soms heel leuk en soms minder leuk want dat betekende dat je weer afscheid moest nemen van een hele leuke groep mensen. Onze groep deed het steeds erg goed maar toch nèt niet goed genoeg om de prijs in de wacht te slepen... Eerlijk gezegd vonden we dat niet eens zo erg want het was super leuk om mee te doen. Ja hoor, we gingen telkens door naar de volgende aflevering.

Chantal vond ons een hele leuke groep en ook de dames van de Visagie vonden ons een leuke, bijzondere groep. Toch was het behoorlijk vermoeiend om 3 afleveringen op te nemen op 1 dag.

We waren pas om 21.30 klaar met de laatste opname. Wéér werden we niet uitgeschakeld dus dat betekende dat we de zaterdag weer in de studio moesten verschijnen. Natuurlijk waren we inmiddels al bijna professionele danseressen want ons dansje hadden we al zó vaak gedaan dat we die niet meer hoefden te oefenen; -)

Op zaterdag werden aflevering 5, 6 en 7 opgenomen.

Tussendoor werden er ook nog wat nieuwe quotes opgenomen die je zelf dan tijdens de opnames voor het eerst op een groot scherm zag. Wat is dat gek om jezelf dan in groot formaat in close up te zien terwijl je soms de mafste dingen roept over de andere groepen.

Soms ook hilarisch hoe de andere groepen over brandweervrouwen praten. Je kunt je vast wel voorstellen wat anderen over ons riepen....

Ook de zaterdag was voor ons een hele lange dag omdat we telkens maar door gingen.

Wij hebben het record verbroken want we zaten in 7 van de 10 afleveringen van dit seizoen. Niemand van de organisatie had dit verwacht en ze hadden dat niet ingecalculeerd dus besloot Eye Works dat we niet door mochten gaan naar aflevering 8.

Dat was best een domper voor ons omdat we niet gewonnen hadden maar ook niet verloren. We hadden het graag af willen maken. Maar ja, zo gaat dat soms in de TV wereld.

Vind je het leuk om ons te zien dan kun je via onderstaande link terugkijken.

<http://www.avro.nl/tv/media-archief/?srch=weten%20zij%20veel!>

We zitten in aflevering 1 t/m 7 (de eerste uitzending was op 10 september 2010)

Saskia Pouw

TE KOOP:

Tijdens het symposium brandweervrouwen droegen zowel het bestuur als de mensen uit Nijmegen een T-shirt met het beeldmerk van brandweervrouwen Nijmegen. Dit T-shirt is te bestellen.

Stuur een mailtje naar: l.duindam@chello.nl.

Geef je maat door (S, M, L of XL). En je krijgt een berichtje terug over de kosten en de leveringstijd.

INDRUKKEN VAN EEN BESTUURLID

Ben je bestuurlid geworden van het netwerk brandweervrouwen omdat je je horizon wilt verleggen. En voordat je het weet zit je middenin een organisatie van een symposium. Met voor jou wel een toepasselijke titel: ontketen jezelf en kom daar waar je nog nooit geweest bent. Nou, dat is mij gelukt.

Na een aantal maanden voorbereiding samen met brandweer Nijmegen was het dan zover: donderdagmiddag 7 oktober meld ik me bij de kazerne. Daar zit het hele comité startklaar: we hebben er allemaal zin in! Na de laatste bespreking is de tijd voor leuke dingen: we worden door Steve Kuils uitgenodigd om vooraf te proosten op de goede afloop. En prima idee!

Daarna terug naar huis. Trachten om een paar uur slaap te halen voor de tweedaagse van start gaat.

Vrijdagochtend in mooi weer richting Nijmegen. De Goffert ligt er schitterend bij. Rondom de parkeerplaats allemaal mooie herfstkleuren. Jetty kan het niet laten en verzameld tassen vol met kastanjes. Hebben ze niet in het Noorden.

Dan begint het wachten. Is iedereen op tijd. Komt iedereen wel die zich heeft opgegeven? Zijn de gasten op tijd? Is de sferemoniemeester ingepreparaat? Waarom heb ik nog geen koffie gehad? Hoezo problemen met een workshop? Regelen! Ook als dat betekent dat de hele indeling moet worden omgegooid.

De deelnemers druppelen binnen. De koffie is warm, de cake kruimelt zoals dat hoort. De gasten zijn er! Wat leuk om mensen vanuit verschillende achtergronden te ontmoeten en te praten over diversiteit en de noodzaak daarvan.

En dan beginnen! Eerst wel even een kleine kater: waarom melden mensen zich wel aan maar komen ze niet. Dan is het tijd voor achterover leunen en luisteren. Er ontstaat een goede en boeiende discussie over diversiteit. Hoe doe je dat binnen de brandweer. Wat heb je daar voor nodig. Wat voor zaken vraagt het van jezelf. De gasten uit Lelystad laten zich horen: hoe hebben zij het opgepakt?

Natuurlijk is dit onderwerp nooit af. Maar toch wordt het tijd voor de lunch. Want na de lunch wachten weer andere thema's.

Dan het aanbieden van het kunstwerk van Jetty. Helemaal gemaakt van brandweermateriaal. Geweldig dat iemand zo creatief kan zijn.

Na de lunch eerst met Korine de indeling van de workshops omgebouwd. Toch nog tijd voor een rondje Nijmegen. We begonnen onze tour bij de velden bij NEC. Wat een plezier; wat een leuke vrouw die met de groep aan de slag was. Voetballen schijn je toch aardig binnen een korte tijd te kunnen leren. Maar of iedereen aanleg heeft? Daar waren de meningen over verdeeld.

Door naar de bakker. Via de zijdeur waren we net op tijd om te zien dat de broden gelukt waren! Wat een prachtig gezicht: allemaal troste mensen. En als klap op de vuurpijl mochten we een stukje proeven van het heerlijke warme brood. Jammie!

Met Steve als kundige bestuurder reden we terug naar de Goffertboerderij. Onderweg zagen we toch rare dingen: mensen die voor het stoplicht staan en hun hele auto doorkruipen om hun hond uit de achterbak te verlossen; anderen die hun auto proberen te manoeuvreren langs een dranghek (je kunt het hek toch gewoon wegzetten?). Kortom: een leuke rit!

En dan wordt het toch even stressen. Is iedereen wel op tijd voor het eten? Waar zijn die mensen met dat speciale dieet waar de keuken twee dagen mee bezig is geweest? Zijn we wel op tijd in het hotel? Hoe laat haalt de bus de mensen bij het hotel op? Kan dat wat later (NEE!). Wat nu?
Kortom: het eten was lekker, maar kort. Helaas het toetje helemaal gemist. En dat zag er wel heeeeerlijk uit!!!

Bij het hotel aangekomen kwamen we erachter dat het behoorlijk opgebroken was. Korine en ik hebben een stukje weg gereden waar het bij nader inzien niet de bedoeling van was dat je daar reed. Maar ja: kom daar waar je nog nooit bent geweest. Toch?

In het hotel net tijd voor een snelle bel naar huis, even douchen en omkleden. Anderen hadden duidelijk minder tijd. Jetty heeft zich (letterlijk) omgekleed tussen haar hotelkamer en de bushalte. Gelukkig waren er voldoende mensen om haar te helpen.

Het feest was weer in de Goffertboerderij. Er was een geweldige disco opgebouwd. Wel te merken was dat ik ook geen 20 meer ben: ik heb me toch zere oren gehad!
Er was een geweldig optreden van een buikdanseres. Zij liet ons allemaal zien hoe je je lijf kan losmaken. Prachtig.

Zelf heb ik ook nog een tijdje op de gang gezeten. Op die manier kon ik een gesprek voeren met iemand van het korps Lelystad. We hebben gepraat over welke zaken nu van belang zijn als je veranderingen wilt teweeg brengen in je korps. Wat kwamen o.a. op de volgende punten:

- De tijd moet rijp zijn;
- een goede leidinggevende die de ruimte krijgt;
- een groep van mensen rondom de leidinggevende die geloofd in de verandering;
- ruimte om mensen die niet mee kunnen of willen in de verandering een andere plek te geven.

Leerzaam zo'n feestavond.

De zaterdag begon vroeg. De nachten zijn kort in Nijmegen. En ik was niet de enige die tot die conclusie kwam.

Eerst op de kazerne een kort werkoverleg: hebben we alles onder controle en weet iedereen wat die moet doen? Ja!!

Dan eerst koffie met Marikenbrood. Ook een dag later heerlijk.

De deelnemers stromen binnen! We hebben problemen met kopiëren. Daarom is de lijst met indeling niet beschikbaar. Dan maar via de laptop. Papier komt later.

Ook deelnemers uit Duitsland worden welkom geheten. Leuk dat ze elke keer weer op het symposium komen.

Dan de eerste ronde: yoga. Spannend of dit aanslaat bij de deelnemers. Het is namelijk niet iets dat iedereen elke dag doet. En dan al die stoere brandweervrouwen en brandweermannen. Hoe zal dat gaan?
Het gaat goed! De docente laat helder zien wat je met je lijf kan doen als je strak staat van de adrenaline. Ze geeft goede tips hoe je je ademhaling naar beneden kan halen als je in de auto zit naar een uitruk. Daar hebben we wat aan.

En dan naar de eerste workshops. Alles loopt goed. Iedereen vind een plek. Mijn bestuursleden ben ik al kwijt. Dan maar vast mijn volgende workshop verkennen: de slangentoren.

Met mijn redelijke grote mond had ik aan iedereen laten weten daar wel van af te gaan abseilen. Hierdoor waren meerdere mensen in de groep enthousiast geworden.

Dus eerst maar even die toren op: die is hoog. Ik weet niet zeker of het gaat lukken. Het is wel prachtig weer en het uitzicht geweldig.

Eerst maar naar de workshop community safety. Leuk om te zien en te horen dat brandweer en welzijn/gezondheid steeds meer naar elkaar toegroeien. Doet mijn welzijnshart altijd weer goed.

Tijd voor eten: ruimte binnen en buiten om heerlijke broodjes te eten.

Dan is het tijd voor de waarheid: de toren roept. Samen met andere krijgen we te horen op welke manier we ons tuigje moeten aantrekken. Helm op. Klaar. Op naar boven.

Ja en dan: dan hang je dus letterlijk aan een draadje dat vast wordt gehouden door een onbekende vent. En op die vent moet ik vertrouwen? Dacht het niet. Ik stap af. Ben niet gek.

Maar dan.... Anderen gaan wel! En worden nog enthousiast ook als ze beneden staan. Zal ik dan toch? Ach ja, waarom ook niet.

Dus daar ga ik! Ik val niet, ik word goed vastgehouden en kom veilig en wel beneden. Dat wil ik nog een keer. Dus ook een tweede keer naar beneden. En dan nu iets meer van het uitzicht genieten.

Voor mij is het symposium geslaagd.

Na deze ervaring op naar mijn laatste workshop: intuïtief tekenen. Ook daar worden grenzen verlegd. Fantastisch om te zien wat je tekeningen zeggen over waar je staat in het leven.

Tot slot de afsluiting. We hadden de hele middag de trommelaars buiten al gehoord. En dat gingen we nu met alle deelnemers op het terras doen. Een waardige afsluiting van een fantastisch symposium.

Ik heb veel geleerd deze twee dagen. Ik heb ook deelnemers gesproken die hetzelfde hebben ervaren. Door de combinatie van workshops gericht op het vak en gericht op de persoonlijke ontwikkeling kwam veel positieve energie vrij. En die heb je nodig wil je veranderingen kunnen bewerkstelligen.

Ook van mij hartelijke dank aan alle mensen die er voor hebben gezorgd dat het twee geweldige dagen zijn geweest.

Tineke Hoogendijk

INTUSSEN IN HET BUITENLAND

ARDOOIE/RUISELEDE/INGELMUNSTER - Zoals elk jaar vieren onze brandweerkorpsen in december hun Sint-Barbarafeest. Maar ook al is hun beschermheilige een vrouw, toch blijven de vrouwelijke spuitgasten in een minderheid. Wij gingen praten met drie vrouwelijke pioniers.

Met vier vrouwen in het korps telt de brandweer van Ruiselede, samen met het korps van Izegem, het meeste brandweervrouwen uit onze regio. Atelierbegeleidster Severine Wyckstandt (37) was tien jaar geleden de eerste vrouw die het Ruiseleedse korps verwoegde. 'Ik denk dat het grote aantal vrouwen in ons korps puur toeval is, hoor. Het is niet dat onze korpsleiding daarvoor een speciaal beleid voert. Het is wel opvallend dat drie van de vier vrouwen ook hun man in het korps hebben.'

Voor de kick

Onthaalmoeder Jessika Verhaeghe (36) was 12,5jaar geleden ook pionier, maar dan in het korps van Ardoonie. 'Ik was toen een jong meisje van 23jaar en vond de brandweer simpelweg *wau*. Ik wou bij de brandweer gaan voor de kick, om eens iets anders te doen dan alle andere vrouwen. Maar ik stond er niet bij stil wat het allemaal inhield, brandweervrouw zijn. Ik dacht dat we ons enkel moesten bezighouden met het blussen van branden of het redden van mensen.'

Jessika had het niet onder de markt toen ze het korps ging verwoegen. 'Ik heb vele watertjes moeten doorzwemmen. Een jong meisje van 23 tussen de mannen. Je kunt al gaan denken hoe hun reactie was, en dat is eigenlijk ook maar begrijpelijk. Maar de beste manier om jezelf te bewijzen is op interventie. Vaak vroegen de mannen mij of het wel zou lukken om zandzakjes te dragen, maar ik bewees dat ik het kon. Ik sprong ook zonder problemen op een dak.

Je moet er wel voor zorgen dat je niet de typische vrouwenjobkes doet en je mag niet bang zijn dat een nagel afbreekt.'

Ondertussen telt Ardoonie al een tweede vrouw in het korps. 'Die is veel sneller aanvaard. Ik heb eigenlijk een beetje de baan vrijgemaakt.'

In de familie

In Ingelmunster deed de eerste brandweervrouw al 23jaar geleden haar intrede in het korps. Els Vermeulen (47), ook al een onthaalmoeder, is nu nog altijd de enige vrouw in het korps. 'Ikzelf heb destijds amper last ondervonden, ik werd meteen aanvaard. Dat mijn vader toen nog brandweerman was, zal ook wel geholpen hebben. De brandweermicrobe zit echt wel in onze familie. De sirene stond achter ons huis en toen die loeide, zagen we vader onmiddellijk vertrekken. Ik moest wel brandweervrouw worden.'

Ondertussen zijn er in onze regio een 17-tal vrouwen in de verschillende brandweerkorpsen. Toch zijn er nog kazernes waar er geen vrouwen te vinden zijn, zoals in Roeselare (*zie kaderstukje*). 'De sportieve proeven zijn zwaar, maar ik heb er speciaal voor getraind om er door te raken', zegt Jessika. Severine doet er zelfs nog een schepje boven op. 'De proeven zijn in Roeselare gewoon extra zwaar, zodat vrouwen er zeker niet door kunnen geraken. Ik zou zelfs durven zeggen dat dit discriminatie is. En dat is jammer. Want je bent geen slechte pompier als je niet slaagt voor de fysieke proeven.'

BRON: www.hetnieuwsblad.be

Ontketen jezelf 8 & 9 oktober

kom daar waar je nog nooit bent geweest.

Het waren 2 fantastische dagen! Daar zijn alle aanwezigen het over eens. Op beide dagen was de balans tussen persoonlijke ontwikkeling en vakontwikkeling op een goede manier aanwezig. Er was volop ruimte voor ontmoeting en discussie. Op vrijdagochtend is er ruim gediscussieerd over diversiteit binnen de brandweer. Vanuit de aanwezigen kwam voldoende aanknopingspunten om binnen de NVBR aan de slag te gaan.

Het thema van het symposium was: ontketen jezelf. Dat kwam tot uiting in de programmering. Workshops waren er op gericht om de deelnemers uit te dagen: ga eens verder dan je normale gang.

In samenwerking met brandweer Nijmegen heeft het bestuur van het netwerk een evaluatie opgesteld. Deze is bedoeld om zelf terug te kijken om te constateren wat anders/beter had gekund. Maar ook om als handvat te dienen voor een volgend korps dat een symposium wil organiseren samen met het netwerk.

Er is veel tijd en energie gestoken in de organisatie van de twee dagen. Iedereen die er aan mee gewerkt heeft vindt dat het de moeite waard geweest.

Vooraf hebben we ingezet op een doelgroep die vooral bestond uit mensen van de werkvloer. In de praktijk is dit deels gelukt. In functies waren de aanwezigen wel in balans. De verwachting vooraf was wel dat er meer mensen van de werkvloer op het programma zouden afkomen.

Het is goed geweest dat zowel vrouwen als mannen het symposium hebben bezocht. In het kader van diversiteit is dat zelfs een noodzaak. Op die manier komt er interactie tot stand.

Het thema diversiteit hoort thuis op het NVBR congres. De praktijk leert dat er niet of nauwelijks mensen vanaf de werkvloer dit congres bezoeken. En die komen wel af op een symposium met een opzet zoals in Nijmegen.

Het bestuur van het netwerk brandweervrouwen is van mening dat als we de doelgroep zoals wij die nu hebben ontvangen terug willen zien op een NVBR congres dan zullen er veranderingen moeten plaatsvinden in de opzet en structuur van het congres.

Wel zijn we voorstander van een congres diversiteit. Dus niet meer profileren als symposium netwerk brandweervrouwen. Daarnaast is het belangrijk dat we als netwerk brandweervrouwen of diversiteit zichtbaar zijn op het NVBR congres. Dat we daar zijn om mensen (vrouwen en mannen) aan te spreken en te prikkelen over dit thema. Als leden van het netwerk brandweervrouwen worden jullie van harte uitgenodigd om je mening te geven in deze discussie.

Komt er een nieuw symposium? In ieder geval niet in 2011. Wel is de afspraak gemaakt met het NVBR om diversiteit op het NVBR congres een duidelijk plek te geven. Wellicht dat het netwerk brandweervrouwen samen met andere netwerken hiervoor een workshop gaat inrichten.

De mensen die tijdens het symposium hebben aangegeven wel door te willen praten en mee te willen werken aan diversiteit, daarvan zijn de namen doorgegeven aan de NVBR. Ben je na het lezen van deze nieuwsbrief ook enthousiast geworden over het thema diversiteit bij de brandweer, stuur dan een mail naar brandweervrouwen@gmail.com

Het bestuur

INTERNET

Op internet is er van alles te vinden. Hieronder een aantal linken van sites waar leuke informatie te vinden is over vrouwen bij de brandweer.	
http://www.youtube.com/watch?v=glyOKD8x8KI	Een filmpje over vrouwen bij de brandweer. In dit geval bij de gemeente Oegstgeest. Zeker te gebruiken als informatie of promotie voor je eigen korps.
http://www.brandweervrouw.com/index.htm	Een website waar de belevenissen van brandweervrouw Marijke opstaan. Zij maakt onderdeel uit van het korps Meppel.

DE FOTO'S VAN HET SYMPOSIUM

Alle foto's die gemaakt zijn en ons ter beschikking zijn gesteld zijn openbaar!	Je kunt ze bekijken via onderstaand link: http://picasaweb.google.com/brandweervrouwen

VOOR EEN VOLGENDE NIEUWSBRIEF

Eén van de onderwerpen die wij terug willen laten komen in de nieuwsbrief is de rubriek 'wat heb ik nu weer aan mijn slang hangen.....' Daarom zijn wij op zoek naar leuke, opmerkelijke of indrukwekkende inzet verhalen.	Heb jij nou iets meegemaakt wat je met ons wilt delen, mail je verhaal dan naar brandweervrouwen@gmail.com
---	--